De la o săptămînă la alta

OFENSIVA PENTRU RANDAMENTUL NOII ECHIPE NAȚIONALE

Săptămîna dintre cele două apariții ale revistei noastre, de joi 31 august și pînă azi, a fost caracterizată de preocupări pentru echipa națională aflată în reînnoire, cu un prim test la meciul susținut în Berlinul occidental. Va urma o semi-etapă de concluzii la 8 octombrie 1967, după partida amicală cu selecționata divizionară a Ungariei, de la Budapesta, și apoi prima etapă se va încheia la sfîrșitul anului 1967.

Întîlnirea dintre selecționatele Berlinului occidental și Bucureștiului, încheiată cu victoria de 1—0 în favoarea echipei noastre, a prilejuit și primele constatări asupra posibilităților și perspectivelor noilor selecționabili, fiind în același timp semnalul marșului forțat declanșat în această săptămînă pentru randamentul noii echipe naționale.

Aflați în mijlocul preocupărilor intime pentru confecționarea echipei naționale, constatăm că acest 1—0 a produs o mulțumire în limitele logicii, realistă, fără exagerare.

În schimb, slăbiciunile și dificultățile înregistrate au influențat lucrările de pregătire și selecție, în special tot ceea ce se leagă de al doilea jalon al programului, meciul de la 13 septembrie de la București dintre selecționatele divizionare ale României și Izraelului.

Pentru înlăturarea defecțiunilor au fost făcute și trei excepții :

PRIMA EXCEPȚIE : **amînarea etapei intermediare a diviziei naționale A,** ale cărei jocuri urmau să se dispute la 6 septembrie. Aceste meciuri au fost reprogramate joi 12 octombrie, în afară de partida F.C. Argeș — Dinamo București, care se va juca la 18 octombrie, deoarece F. C. Argeș are de susținut o întîlnire oficială în cadrul „Cupei orașelor-tîrguri", la 11 octombrie, cu Ferencvaros. Această concesie a fost acceptabilă deoarece programarea inițială era greșită, încărcată de jocuri, astfel că în cazul neamînării etapei a 4-a, fotbaliștii din lotul reprezentativ ar fi urmat să susțină 5 meciuri în 12 zile, ritm mai asiduu decît la Campionatul mondial.

A DOUA EXCEPȚIE : **influențarea cuantumului sancțiunii lui Nunweiller III,** apreciat ca indispensabil în lotul reprezentativ, cel mai bun apărător al echipei Bucureștiului în recenta întîlnire cu formația Berlinului occidental. Sancționarea cu mai mult de o etapă a căpitanului echipei naționale l-ar fi scos pe acesta în mod automat din reprezentativa țării. Celelalte motive care au concurat la blîndețea pedepsei în comparație cu severitatea altor hotărîri au fost : lipsa de antecedente în ultimii ani ; faptul că încfracțiunea comisă de el a fost de natură tehnică, de joc ; recunoașterea greșelii comise ; supunerea imediată la hotărîrea arbitrului de a-l elimina. Aceste atitudini sînt, fără îndoială, incomparabil mai puțin reprobabile decît actele nesportive comise de Manolache, de pildă, care a insultat grosolan și permanent adversarii și pe arbitru, și-a jignit și lovit adversarii cu intenție, după eliminare a refuzat să părăsească terenul de joc și a sfidat miile de spectatori prezenți la un meci public.

A TREIA EXCEPȚIE : **aprobarea ca selecționerul unic să aibă de aici înainte la dispoziție lotul de selecționabili în primele trei zile ale fiecărei săptămîni.** Astfel, în această săptămînă, antrenorul C. Teașcă a lucrat luni, marți și miercuri cu lotul divizionar restrîns de 18 jucători, efectuînd antrenamente în compania a două echipe de junior.

★

Și alte acțiuni vor întregi complexul de măsuri care să asigure echipei naționale un randament cît mai bun posibil în viitoarele întîlniri internaționale.

Rezultatul favorabil obținut nu a influențat spiritul critic ascuțit care caracterizează pe antrenorul **C. Teașcă.** El a remarcat resursele morale ale jucătorilor selecționați datorită cărora a fost obținută victoria, însă a enumerat multe lipsuri în evoluția echipei, ca de pildă : **joc lent, opriri dese ale mingii, pase de pe loc, plasament greșit, pasivitatea atacanților în jocul echipei în apărare, rezistență fizică slabă, lipsă de pasiune la gol, necunoașterea concepției de joc.** Directorul tehnic al Federației române de fotbal, **Angelo Niculescu,** care a însoțit, de asemenea, echipa Bucureștiului în recenta deplasare, a apreciat jocul din prima repriză și a criticat scăderea din cea de a doua soldată cu o dominare insistentă a gazdelor timp de 20 de minute, jucătorii noștri revenindu-și abia în ultimul sfert de oră. **El a fost de acord cu lipsurile constatate de selecționerul unic** și a subliniat dificultățile întîmpinate de unii jucători, ca **Ghergheli** și **D. Popescu,** care nu s-au acomodat cu concepția de joc imprimată echipei, adăugînd că **va trebui lucrat pentru ca fiecare selecționabil să pătrundă bine spiritul orientării în joc.**

Concepția de joc a selecționerului unic

Este firesc ca fiecare antrenor să imprime echipei ceva din personalitatea și concepția sa despre fotbal. Întrucît este vorba de o chestiune de interes general, ne-am adresat selecționerului unic, cu rugămintea să ne împărtășească cîteva idei călăuzitoare în noua sa muncă.

— În primul rînd vă rugăm să ne spuneți care este concepția dv. despte jocul de fotbal ?

— **Socotesc în primul rînd că trebuie să se acorde aceeași importanță acțiunilor de atac și apărare ale unei echipe, fie de club, fie reprezentative.**

În acțiunea de apărare, oblig jucătorul să evite a fi eliminat din acțiune de către adversar. El trebuie să se retragă, dar în același timp să temporizeze atacul și în ultimă instanță să recupereze mingea, nu să distrugă oricum acțiunea adversă. O asemenea reușită va fi posibilă numai dacă toți jucătorii participă la acțiunea de apărare. Prin urmare ei vor trebuie să joace în apărare și fără minge.

Pentru atac, aceleași principii. Adversarii trebuie să fie eliminați din cale prin circulația balonului în curse în zigzag (deci nu sînt pentru conducerea mingii și dribling pînă la nesfîrșit), **prin crearea superiorității numerice** (mai ales prin fundașii laterali care sînt jucătorii cei mai puțin supravegheați de adversari și vin de pe poziții din teren unde un eventual contraatac al adversarilor nu ar periclita poarta proprie). **Cu alte cuvinte, din moment ce are balonul, echipa dă viață acțiunii cu o viteză cît mai mare** (și asta se obține din transmitere puternică și demarcare urgentă) **fapt ce blochează apărarea adversă, nu-i dă voie să se organizeze și după ce i-a eliminat un jucător și-a creat superioritate numerică, deci și-a pus adversara în inferioritate. Acționîndu-se astfel, se evită în finalizare contactul cu adversarii, ceea ce înseamnă că echipa nu va mai lupta pentru mingea aflată în posesia ei, așa cum se întîmplă foarte adesea în fotbal.**

Sintetizînd ideea, constatăm atributele jocului constructiv, efectuat colectiv, ofensiv. Jucînd în atac după aceste principii se rezolvă practic și jocul fără minge.

— Înțeleg din cele spuse de dv. că jucătorii unei echipe acționează atît în atac cît și în apărare, indiferent de numărul de pe tricouri.

Patru dintre mezinii noului lot : Angelescu, Anca, Dumitrache, Cojocaru (de la stînga la dreapta)

— Absolut că da, fără ca totuși aceasta să însemne că am desființat posturile, ceea ce ar fi un dezastru. S-a mărit însă dinamica postului și s-a născut obligativitatea jocului în atac pentru toți jucătorii începînd cu portarul (ceea ce înseamnă că portarul trebuie să degajeze numai cu mîna) după cum și acțiunile de apărare trebuie să înceapă cu contribuția vîrfurilor de atac. Aceasta înseamnă că avem ca primi atacanți portarul și fundașii, iar ca ultimi atacanți, înaintașii. Iar ca primi apărători, înaintașii și ultimi apărători, fundașii și portarul. Prin urmare responsabilitatea este de fiecare dată a ultimilor. Este cu alte cuvinte vorba de jocul fără minge dus la cel mai înalt nivel.

— Ce echipe ați văzut aplicînd bine această concepție de joc ?

— **Brazilia, Ungaria, Belgia, Anglia, iar din echipele mari de club Celtic Glasgow.**

Noua imagine a lotului reprezentativ

— Care echipă de la noi ar putea acționa după aceste jaloane ?

— Nici una. Dar putem selecționa 16—20 jucători de la diferite echipe care în circa doi ani de zile să poată evolua în reprezentativa națională, ca preocupare, la nivelul formațiilor de care v-am vorbit mai sus.

— Cu alte cuvinte vă preocupă, în timp, formarea unei echipe reprezentative a țării, solidă.

— Desigur, o echipă națională care să fie o operă lucrată, în care jucătorii să se înțeleagă la orice oră din zi și din noapte, să se simtă în joc, să se sprijine unul pe altul, să-i anime aceleași preocupări, să muncească fără preget.

— Și pînă atunci ?

— Voi continua cu filtrarea jucătorilor și, ca prim obiectiv, se prezintă întîlnirea de miercurea viitoare cu echipa Izraelului. Din concluziile jocurilor cu Berlinul occidental și Izrael, prin vizionarea echipelor de club românești din întreaga Divizie națională, inclusiv juniori, intenționez să formez un lot pe care să-l rodez în întîlniri amicale pînă la meciul cu selecționata divizionară a Ungariei, de la 8 octombrie, un mare examen pentru noi.

— Trebuie înțeles că ați eliminat cele cîteva valori recunoscute în trecutul apropiat ?

— N-am dreptul să-i ignor. Aceste valori trebuie, însă, să înțeleagă exigența în formarea noului lot, să se pregătească cît mai urgent posibil.

— Înseamnă că aveți de gînd să apelați la ei ?

— Am în față un tabel de 60 de jucători aflați în vederile mele din care, după cum vedeți nu lipsesc numele „cunoscute" ale jucătorilor *Pircălab, Dan Coe, Dumitriu II, Iancu, Dobrin, Sorin Avram.* Am și o serie de nume necunoscute pentru care exigența va fi dublă *(Angelescu, Dumitrache, Neagu, Anca, Lupulescu, Dumitriu III, Panici, Moldoveanu* și alții).

— Credeți că este timp pînă la 8 octombrie să împletiți vechiul cu noul ?

—Toți cei care au cerut timp au pierdut bătăliile. Exemplele din istorie sînt edificatoare. Deci nu am dreptul la timp fiindcă nu mi-l acordă nimeni... De aceea mă voi sprijini pe elanul jucătorilor, pe dorința lor de afirmare, și mai ales pe concepția care spune că cine vrea să cîștige trebuie să atace.

— Principiul este valabil și pentru întîlnirea de la Budapesta ?

— Și acolo, dar să nu uităm că în afară de tradiție, ungurii au o excelentă școală de fotbal.

— Ce ați reținut după meciul cu echipa Berlinului occidental ?

— Portarul și linia de fundași m-au mulțumit, în timp ce mijlocașii *Ghergheli* și *D. Popescu* m-au dezamăgit prin încetineala lor, lipsa de clarviziune și de rezistență. Dintre atacanți, *Soo, Lucescu* și *Dumitrache* mi-au lăsat impresia că atît timp cît rezistența lor fizică nu este alterată ei pot da vioiciune atacului. După cum știți, pentru meciul cu selecționata Izraelului nu voi putea beneficia de jucătorii de la Steaua, care, în aceeași zi, vor apăra, la Viena, culorile clubului lor în partida cu F.C. Austria din „Cupa cupelor".

— La ce lot v-ați fixat ?

— Răducanu și Constantinescu, *portari,* Anca, I. Popescu, Nunweiller III, Barbu, Boc, Mocanu, *fundași,* Strîmbeanu, Angelescu, Ghergheli, *mijlocași,* Lucescu, Cojocaru, Dumitrache, Iancu, Cuperman, Kallo, *înaintași.* Oblemenco, pe care intenționam să-l folosesc titular miercurea viitoare, este în continuare indisponibil.

Aurel NEAGU

„CUPA SPERANȚELOR OLIMPICE"

O primă verificare a juniorilor noștri

Mai întîi să recapitulăm : 0—2 (0—1) cu Iugoslavia (25 august, la Plovdiv), 2—3 (0—2) cu U.R.S.S. (27 august, la Sofia), 1—0 (1—0), cu Bulgaria B (31 august, la Pirdop), 2—1 (0—1) cu Polonia (2 sept., la Pernik). Ca urmare, locul 3 în seria a II-a și disputarea unui al cincilea joc (3 sept., la Vrața), în compania Cehoslovaciei, clasată și ea, pe același loc, dar în prima serie, pentru stabilirea clasamentului definitiv. Rezultatul : 2—0 (0—0) în favoarea adversarilor, echipa noastră de juniori ocupînd, astfel, locul VI în **„Cupa speranțelor olimpice"**, încheiată, de curînd, în Bulgaria, cu victoria finală a echipei gazdă.

În dorința de a afla amănunte de la această competiție, ne-am adresat conducătorului delegației noastre, tov. **ION ALEXANDRESCU,** secretar general adjunct al F.R. Fotbal :

— Mai întîi, care este explicația locului VI, ocupat de echipa noastră reprezentativă de juniori la acest turneu ?

— Fiind o „Cupă a speranțelor olimpice", cele mai multe dintre participante au aliniat echipe alcătuite din jucători născuți în 1948 și chiar în 1947. În schimb noi, avînd ca obiectiv principal Turneul U.E.F.A. din 1968, am prezentat numai juniori născuți după 1 septembrie 1949, așa cum cere regulamentul U.E.F.A. pentru ediția viitoare. Chiar și așa, cei mai mulți erau născuți în 1950 și 1951. Deci, de la început, am plecat handicapați prin dezavantajul gabaritului, al rezistenței, al experienței internaționale și chiar competiționale. Cele mai multe echipe au avut jucători cu activitate destul de îndelungată în diviziile A sau B respective. Să dau un exemplu : cîștigătoarea trofeului, prima reprezentativă a Bulgariei, a folosit 6 jucători de la formații de categorie A și 5 din cele de la „B".

— Și noi ce am opus ?

— Un singur jucător care activează în divizia B **(Viciu,** de la Metalul București) și cîțiva de la „C" **(Bărbulescu** — Metalul Tîrgoviște, **Diaconu** — Progresul Brăila, **Ciutac** — Chimia Făgăraș). În plus, **Iordănescu** (Steaua) și **Etem** (Farul) care mai au ceva experiență. Restul — din echipe de juniori.

De vorbă cu tov. I. Alexandrescu secretar general adjunct al F.R.F

— Ce sportivi s-au remarcat ?

— În primul rînd, **Iordănescu,** aplaudat în repetate rînduri de publicul spectator, apoi exact cei de care am vorbit înainte. Și aceasta pentru că au o brumă de experiență. Restul...

— Care socotiți că au fost cele mai bune meciuri ale echipei noastre ?

— Cel cu Polonia și, apoi, repriza a doua a partidei cu Iugoslavia. Remarc, totuși, și meciul disputat în compania Uniunii Sovietice și în care, ratînd două penaltiuri, prin **Moldovan** și **Ciutac,** am ratat și victoria. Ar fi fost o revanșă meritată după meciul pierdut, astă-primăvară, la Ankara, în compania aceleiași echipe, și pe care am dominat-o atunci, ca și acum.

— Ce deficiențe, privind echipa noastră, v-ați notat ?

— În afară de cele amintite, trebuie scos în evidență randamentul inegal, de la joc la joc, chiar și al celor mai buni jucători ai noștri, datorită capacității de efort reduse. Ce arată asta ? Fără îndoială, o pregătire fizică generală și specială incompletă. Apoi, lipsa de perspectivă a unora dintre cei selecționați **(Gagheș, Bungețeanu, Cotigă, R. Ionescu),** și viteza scăzută a tuturor ; de aceea au fost reușite numai execuțiile tehnice făcute în ritm lent sau pe loc. Deficiențele țin de instruirea necorespunzătoare de la cluburi, cît și de selecție. Una peste alta însă, competiția ne-a fost extrem de utilă : ea a prilejuit o verificare și, ca urmare, o triere serioasă a lotului actual. Trebuie pornit la treabă cu toată seriozitatea pentru depistarea unor elemente talentate, în vederea completării — necesare — a lotului. Oricum, **nu vom abdica de la ideea de a prezenta o echipă care să se încadreze întrutotul în prevederile regulamentului Turneului U.E.F.A.** Posibilități de verificare mai sînt chiar în această toamnă, cînd vom întîlni, în deplasare, reprezentativele de juniori ale Ungariei, Poloniei și R.D. Germane.

Mircea TUDORAN